Anul al 56-lea
14 Pagini

EXEMPLARUL { In România 3 lei / In străinătate 6 lei

Taxă poştală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. No. 126. 286/932

Nr. 28 Luni 30 Ianuarie 1939
14 Pagini

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE IN ŢARA pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. şi UNIV. LITERAR câte 220 lei ILUSTR. ROMÂNĂ şi UNIV.-SPORT câte 500 lei

CELE DIN URMĂ ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGĂ, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

DIRECTOR ŞI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

BIBLIOTECA ASTRA SIBIU

Ocrotirea copiilor

Spiritul de apărare a celor slabi, una dintre caracteristicile legiuirilor sociale moderne, s'a îndreptat în primul rând spre fiinţele cele mai lipsite de puterile necesare pentru a rezista nevoilor şi năpăstuirilor.

Atunci când legile au rămas înapoi sau când au fost insuficiente faţă de situaţiuni neprevăzute, jurisprudenţa şi-a îndeplinit nobila misiune de a le interpreta în raport cu concepţiunile noui şi cu nevoile intervenite.

Este deajuns să ne referim la obligaţiunea părinţilor de a întreţine pe copiii naturali, deşi codul civil interzice formal căutarea paternităţii.

Odată cu refacerea aşezământului legislativ din îndoitul punct de vedere al unificării şi al progresării, sprijinul datorit copilăriei şi adolescenţei s'a desvoltat, omisiunile au fost sancţionate, abuzurile penalizate.

Statutul muncii, alcătuit din numeroase legi şi regulamente, consacră o atenţie deosebită generaţiilor în formaţiune, de a căror sănătate fizică şi spirituală societatea are nevoie absolută şi permanentă.

Fixarea vârstei când ei pot să fie întrebuinţaţi în vederea meseriilor viitoare, condiţiunile şi durata diferitelor etape şi alte asigurări de asistenţă şi veghere, formează primul capitol al acestui aşezământ legislativ.

Noul cod penal, cuprinzând numeroase dispoziţii care exteriorizează acest sentiment de înalt ordin social, a adoptat delictul de abandon al familiei, noţiune înglobând pe soţie şi copii. Corectiv experimentat cu rezultate progresive în alte ţări şi necesar în special acolo unde divorţurile depăşesc limitele normale şi, implicit, unde copiii se resimt în educaţia şi în viitorul lor de acele drame în care, mai totdeauna, ei sunt adevăratele victime din cauze independente de voinţa lor.

Soţii cari nu se expuneau decât la pensii alimentare şi pe durată limitată faţă de soţii şi de copii, atunci când îi părăseau, fie numai în fapt, fie prin obţinerea despărţeniei, refuzată în proporţii din ce în ce mai mici, se expun acum la rigori corecţionale când actul lor implică şi cruzimea unui abandon dublat de reaua credinţă a refuzului de a întreţine pe cei lăsaţi în voia soartei, refuzând să-şi îndeplinească obligaţiunile legale, sau simulând insolvabilităţi prin popriri fictive şi alte uneltiri.

Cronica judiciară înregistrează din când în când asemenea cazuri şi aceasta dovedeşte că inovaţia este oportună.

Cu cât sancţiunile vor fi mai aspre, cu atât instituţiunea familiei va fi mai ferită de ispitele spărturilor nejustificate, iar copiii vor fi mai feriţi de demoralizări cu resfrângeri păgubitoare în societate.

CATEDRALA DIN SIGHIŞOARA — Arhitect: D. PETRESCU-GOPEŞ

Politica Ungariei şi presa română

Declaraţiile contelui Csaki

de R. SEIŞANU

In expunerea pe care contele Csaky, ministrul de externe al Ungariei, a făcut-o în faţa comisiunilor afacerilor străine ale Parlamentului, este o parte care interesează, în special, presa românească.

După relaţiunea transmisă de agenţia telegrafică din Budapesta, contele Csaky „a exprimat speranţa că atacurile din presa română, împotriva Ungariei, mai puţin frecvente dela instalarea noului ministru de externe al României, vor înceta definitiv şi opinia publică română va manifesta o încredere convenabilă faţă de drepturile minorităţilor, recunoscute şi garantate adesea şi de atâtea instanţe".

Această declaraţie a ministrului de externe maghiar atrage o precisare de atitudine şi o exprimare de dorinţe şi din partea presei române, care a fost pusă direct în cauză şi în discuţie în faţa comisiunilor afacerilor străine ale Parlamentului ungar. In ce priveşte atitudinea presei române şi în special a ziarului nostru, faţă de Ungaria, ea a fost dictată de interesele superioare ale păcei şi de cele naţionale ale României. Faţă de propaganda revizionistă maghiară, întreprinsă şi susţinută de la 1920 încoace, prin toate mijloacele cunoscute, presa naţională românească n'a putut şi nu poate rămâne indiferentă, când printr'insa s'a urmărit modificarea statutului actual teritorial din Europa centrală prin restabilirea altor frontiere, împotriva drepturilor imprescriptibile ale Românilor, garantate prin tratate.

Noi am atras de repetate ori atenţia conducătorilor politici ai poporului maghiar că România, prin politica sa sincer pacifică, constant şi ferm susţinută de toate guvernele sale dela 1920 până azi, este dispusă să întreţină raporturi de bună vecinătate şi chiar de amiciţie cu Ungaria, dacă ea va renunţa la politica revizionistă, ce conţine elemente primejdioase păcei europene şi contribue la încordarea relaţiunilor cu statele vecine.

Campaniile susţinute de presa maghiară împotriva integrităţei statului naţional unitar român, ca şi împotriva politicei sale faţă de minorităţi, bazate pe falsuri istorice, pe ştiri tendenţioase, calomnioase sau fanteziste,

(Continuare în pag. 2-a)

SITUAŢIA INTERNAŢIONALĂ

Discurs rostit de Augur la societatea belgiană de studii şi de expansiune dela Liege

(N. R.). Cititorii noştri cunosc pe Augur sub înfăţişarea unui excelent cunoscător al situaţiei internaţionale şi a unui distins cronicar de politică externă. Nu-l cunoşteau încă sub aspectul unui orator. Avem prilejul astăzi să prezentăm publicului românesc un discurs al distinsului nostru colaborator, discurs ţinut la Societatea belgiană de studii şi expansiune dela Liège şi care prezintă o foarte interesantă sinteză a situaţiei internaţionale de astăzi şi o serie de informaţii inedite.

Domnule Preşedinte,

Domnilor,

Acum un an, am avut onoarea să iau cuvântul în această sală ca să discut rolul capitalului în perioada de după război. Faptul că mă invitaţi din nou ca să vorbesc despre situaţia internaţională, este o mare cinste.

Dacă memoria nu mă înşală, v'am vorbit acum un an mai puţin de capitalism decât de evenimentele cari, de pe atunci, trebuiau să ne slujească drept avertisment al celor ce se vor petrece. Anul 1938 a fost un an plin de frământări. Trecând peste frământările de ordin secundar, vă voi reaminti numai alipirea Austriei de Germania şi criza cehoslovacă. In Septembrie, evenimentele s'au agravat. Intr'o dimineaţă, în luna Septembrie, eu, care am insistat că războiul nu se va face, am spus soţiei mele că, în adevăr, afacerile mergeau foarte rău şi că am să mă duc la ţară, fiindcă un ziarist nu putea face altceva mai bun. Am cutreerat câmpiile. Intorcându-mă acasă în după amiaza acelei zile, am găsit totul schimbat: d. Chamberlain îşi anunţase plecarea la Muenchen. Vă povestesc acestea, ca să vă conving că reputaţia mea de profet al evenimentelor politice se bazează pe ceva foarte fragil.

Dar vă cunosc, domnilor. N'aţi venit ca să ascultaţi o conferinţă de istorie. Ceeace vă interesează este viitorul. Să vorbim, deci, de anul 1939, care a început să-şi depene cursul. Că va fi agitat sau liniştit, că ne va aduce criza sau destinderea, aceasta depinde, fireşte, de politica germană. Căci, astăzi, Germania este marea agresoare a continentului. Să examinăm cu calm situaţia. Spun cu calm ca să arăt puţina simpatie pe care o simt pentru proorocirile făcute sub influenţa ideilor preconcepute sau ale sentimentului.

Atunci, cari sunt perspectivele pentru anul 1939?

In ciuda desminţirilor de tot felul, este sigur că Europa tinde

(Continuare în pag. 2-a)

Noul guvernator al Băncii Reichului

D. dr. FUNK, succesorul

Politica externă a Franţei

Acordul dela Muenchen a fost concluziunea celor din urmă trei ani de politică internaţională, caracterizaţi de ofensiva germană, izbutită, pentru denunţarea clauzelor tratatului din Versailles şi de lupta italo-germană, încununată şi ea de succes, contra sistemului securităţii colective. Timp de 15 ani diplomaţia franceză s'a străduit, fără tendinţe agresive, să formeze, în cadrul Ligii şi pe baza principiilor de asistenţă colectivă ale pactului, o coaliţie destinată să stăvilească hegemonia germană, să garanteze siguranţa Franţei şi să păstreze ordinea politică şi teritorială a tratatelor de pace. Diplomaţia Reichului, printr'o acţiune concertată cu aceea a politicii fasciste, a urmărit din potrivă şi a reuşit, în mare măsură, să despartă regimul securităţii occidentale de acela al securităţii orientale, să întrerupă legăturile strategice între apus şi răsărit şi să constrângă politica Franţei şi Marei Britanii la o atitudine defensivă de siguranţă a teritoriilor lor naţionale şi a posesiunilor lor imperiale.

Această nouă situaţie internaţională a fost consacrată de acordul dela Muenchen, care, desigur, a salvat pacea Europei, dar i-a modificat totdeodată adânc înfăţişarea politică şi strategică şi a ruinat, în cea mai mare parte, rezultatele a cincisprezece ani de străduinţe diplomatice.

Cuvântarea din 26 Ianuarie a d-lui Georges Bonnet, ministrul de externe al Franţei, în faţa Camerei Deputaţilor, apare deosebit de interesantă, fiindcă ea este, după înţelegerea dela Muenchen, primul inventar complet al posibilităţilor diplomatice de astăzi ale Franţei.

Obiectivă şi sinceră, categorică în multe privinţe, nuanţată în altele, ea confirmă unele din vechile poziţiuni diplomatice franceze, aduce preciziuni interesante şi dă, în încheiere, dovada hotărîrii nesdruncinate a guvernului francez de a-şi apăra integritatea naţională şi imperială.

Piatra unghiulară a politicei franceze rămâne înţelegerea cordială anglo-franceză, înţelegere paşnică, cu obiectivul strict defensiv de a asigura intangibilitatea teritoriilor naţionale şi a posesiunilor imperiale ale celor două Mari Puteri. „Înţelegere cordială" este numai un fel de a vorbi. Solidaritatea anglo-franceză este o alianţă de fapt, cu obligaţiuni limitate şi nescrise, după cum axa Roma-Berlin este şi ea un paralelism de atitudini şi de acţiune cu caracter şi funcţiuni de alianţă.

In ceeace priveşte Germania, d. Bonnet afirmă că Franţa doreşte să-şi îmbunătăţească relaţiile cu această ţară şi că declaraţia franco-germană din 6 Decembrie 1938 a fost semnată într'un spirit de desăvârşită lealitate şi fără ca Franţa să sacrifice ceva din drepturile ei. Dar simplul fapt că d. Bonnet face ipoteza unui război cu Germania nu va fi lăsat auditorilor săi prea mari iluzii despre eficacitatea viitoare a colaborarii franco-germane.

Declaraţiile privitoare la Italia sunt cu mult mai categorice. Ele se resimt vizibil de violenţa polemicei actuale dintre cele două Mari Puteri latine. După ce semnalează contradicţiile politicii italiene faţă de Franţa şi tăgăduieşte temeinicia denunţării acordurilor din 7 Ianuarie 1935, d. Bonnet dă o serie de preciziuni, care nu erau necunoscute, dar care capătă o nouă valoare prin confirmarea lor de către conducătorul responsabil al politicii externe franceze: Atitudinea guvernului britanic, în cestiunea raporturilor franco-italiene, a fost perfect leală. Franţa nu regretă nimic din cele ce-a făcut pentru reconcilierea ei cu Italia, dar nu va îngădui să se aducă vre-o atingere imperiului ei. Ea nu admite nici un fel de arbitraj în această privinţă. Guvernul britanic este deplin de acord cu Franţa „în ceiace priveşte imperiul şi la Roma d. Chamberlain şi Lord Halifax au adoptat o atitudine în raport cu această declaraţie".

Tradusă în termeni mai puţin diplomatici, această afirmaţie înseamnă că Marea Britanie — în ciuda acordului anglo-italian — va sprijini Franţa contra oricărei agresiuni îndreptate în potriva frontierelor ei europene sau posesiunilor ei extraeuropene.

Această poziţiune e desigur categorică. Declaraţiile d-lui Bonnet nu examinează ipoteza unei modificări a statutului mediteran. Ar fi ea oare interpretată ca o agresiune sau nu? E adevărat de altfel că examinarea publică a unei chestiuni atât de actuale şi delicate ar fi fost deosebit de anevoioasă.

Solidaritatea deplină cu

(Continuare în pag. 2-a)

PROBLEME DE ETICĂ

Ziarele franceze de diferite nuanţe dau o deosebită atenţie unui fapt, care, la noi, ar părea de minimă importanţă.

Pentru că nu vrem să ne depărtăm dela linia noastră de conduită, de a nu ne amesteca în polemicile ce privesc esclusiv viaţa politică internă a altei ţări, citâm faptul fără a intra în detalii.

Se aduce acuzaţia unui deputat cu prestigiu şi suprafaţă, că după ce câţiva ani a avut însărcinarea la un minister de a supraveghea primirile de materiale, a fost angajat ca salariat de una din casele comerciale care furniza acele materiale.

Cu toată vehemenţa polemicilor, o acuzaţie precisă de interes vădit nu se aduce învinuitului, totuşi din ele se desprinde o gravă problemă pentru conducători, o problemă nu de morală propriu zisă, ci de etică, de „ţinută".

In viaţa noastră publică, atât de fidel copiată după cea din Apus, asemenea probleme de subtilitate în atitudine nu s'au pus cu atâta impetuozitate ca în Franţa, pentru simplul motiv că deseori întâlneai personalităţi cari erau în acelaş timp şi la conducerea treburilor publice şi în statele de salarii ale întreprinderilor particulare, a căror prosperitate depindea tocmai de generozitatea acestor tehnicieni cu multe resurse...

Avocaţi, ingineri, economişti, cari nu se încurcau deloc cu asemenea inutile probleme sufleteşti, găseau că nu există nici o incompatibilitate între funcţia de paznic al avutului statului şi salariat al instituţiilor particulare, cari râvneau şi obţineau părticele din acelaş avut.

Alţii, mai pudici, treceau la instituţiile particulare după ce îşi îndeplineau rolul lor oficial de protectori ai societăţilor ce le pregăteau în taină fotoliile directoriale cu grasele tantieme respective.

Fostul guvernator al „Băncii Naţionale" d. Const. Angelescu a denunţat mai demult, această situaţie paradoxală, pe care d-sa o numea „nenorocirea vieţii noastre politice", dar glasul d-sale a răsunat în pustiu şi sistemul a continuat, spre satisfacţia acelor matadori politici pentru cari „morala" ori „etica" erau cuvinte fără sens, de vreme ce nu erau cuprinse în articolele codului penal.

Nu sunt animate de nici un subiectivism particular aceste rânduri ce evocă o stare de lucruri din trecut. Nu vizăm pe nimeni şi n'am amintit cu nicio intenţie de blam acest trecut, dacă n'ar fi dorinţa unanimă ca asemenea sisteme detestabile să fie definitiv înlăturate din viaţa publică românească.

Cei cari vor să cimenteze bazele statului modern, cei cari vor să întocmească alcătuiri noui potrivit aspiraţiilor spre mai bine ale unui neam întreg, să nu uite că nimic solid nu se poate clădi fără înlăturarea confuziei pe care o creiau cei cari din exploatarea Statului îşi trăgeau izvoarele bogăţiilor lor nemuncite şi nemeritate.

I. VION

Un tren petrolifer şi un tren de marfă in flăcări

Din cauza ciocnirii celor două trenuri în staţiile Ploeşti-Triaj, a făcut explozie o cisternă dela care au luat foc şi au fost distruse o locomotivă şi 20 vagoane. — Morţi şi răniţi

Ploeşti, 27 Ianuarie

Astă seară, garnitura trenului petrolifer nr. 3552, formată din zece vagoane cisternă, pline cu benzină şi ţiţei, proprietatea societăţii „Astra Română", Ploeşti, mergea dela staţia Ploeşti-Triaj spre societate.

Din direcţia staţiei Buda venea trenul de marfă 3608, condus de mecanicul Maerov Nichifor, din depoul Ploeşti, care intra pe calea liberă, pe linia 15.

CIOCNIREA

Din cauza vitezei prea mari, pe diagonalul 5 cu 6, trenul de marfă 3608 a isbit puternic ultimul vagon al trenului petrolifer, ce era încărcat cu benzină, astfel că vagoanele s'au urcat unul peste altul.

Din cauza isbiturii, vagonul cisternă s'a răsturnat, făcând explozie, iar benzina a luat foc. Dela această cisternă au mai luat foc alte cinci vagoane pline, deasemeni, cu benzină.

Flăcările au cuprins, în scurt timp, şi trenul de marfă, arzând complet locomotiva şi 15 vagoane, pline cu saci cu sare, parchet şi alte mărfuri, cari nu au putut fi salvate, iar întreaga linie ferată din această parte a triajului, a fost distrusă.

SOSIREA POMPIERILOR

Imediat au venit pompierii, cu trei auto-pompe cisterne, sub comanda căpitanului Maneca Mihail, ajutat de sublt. Nicolaescu şi întregul corp al subofiţerilor, a căror muncă a fost mult îngreuiată din cauza dogorelii focului şi a lipsei de apă.

ANCHETA

La locul nenorocirii au venit d-nii: I. Nacian, procuror, colonel Cristache Popovici, chestorul municipiului, Gh. Filipovici, secretarul chesturii, G. Ioanid, şeful biuroului judiciar şi comisarul de serviciu Haralambie Tobescu, cari au făcut primele cercetări.

VICTIMELE

Până în prezent a fost găsit mort Ştefan Marin, frânar pe trenul 3608. Mai

(Continuare în pag. 2-a)

LA BARCELONA

Inainte de a fi ocupată de naţionalişti, Barcelona era bombardată de avioane aproape în fiecare zi. La semnalele de alarmă, populaţia îngrijorată, aştepta desfăşurarea atacurilor